Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

minu psidiis fulta ia corruit. famuli x q plus
pmisi. eo magis assurgim & florem. yra
simulachra ornatis qnda septa parietib
uestustate collapsa s. x u docina que
uob stulticia uidr & uidus. ucet tyran
nica psequentiu pncipu teptamina prulit
licet uarii sit incursata trorib nullo
tra orbe oclud. nullo gentiliu bar
bara fine phibet. Quando eni diuine
scie tantus splendor illux. Quando tot
simul inse ouenie ututes. Continentia
in matimonio. ugin tas in eccla floret
mrm pdno gloria stantia quq omium
crux xpi pncipiu e. Cur intm uos intan
tos iurutu choros sillogismq retia tendi
tis. & uera rerum luce tenebrosis conami
ni argumentionib obuolue. Ecce nos
ut dix doctor nr. n ingentiu psuasio
ne. s infide aptissime suademus. que
ubq affirmatione puenire osueuit. Asse
q ppe sapientes. ad demonib uexati. Quos
cu in medium pduxisset. uba repetiunt
dicis. Hunc uos colligationib uris. & q uul
tus malefico carmine dos uros quos pu
tatis expellite. sin au n potestis. uctas sub
mittite manus & ad x phea ofugite.
& stau crucifixi edulitate maiestatis
potentia psequet. Sic. & inuocato noie
ihu cu utale signu in sae numo trinita
tis pssisset in frontib expulsis demonib
uana psentiu philosophq ofutata est
sapia. Expauert eni stupentes homines.
cui p tm ingeniu afflueret signq di
uina largitio. At ille umusa x q curat
asebens usus e affatu recipco & ait. Ho
lite me putare his sanitate dedisse.
xpc pseruos suos fae ista miracla. Cre
dite & uos & uidebitis. qa deuota do fi
des n eloquentie uan tumor. talia sig
na meret consuguite ad crucifixi lege
nosq ei imitamini famulos. & scientie
fide ornetu nulla deinceps sclaris in
prudentie argumenta queratis.

Acten antonio dicente miro philoso
phi stupore pculsi. & cu honorifico sa
lutatu abeo recedentes. mutu ei s
faciebant psuasse ospectu. Ineo uiro in
edibile est. ut homine in extimo mu
di limite odiu. & fauor pncipu. &
omis celebraret aula regalis. Ha &
ostantinus augustus & ei ubi constans
atq ostantio talia ognoscentes. ebro adeu qua
si adpatre missis iutus obsecrabant ut rei
pcis eos septus hilararet. At ille eimodi ma
nens qualis & antea iuite adeu uenire
fuat nec salutatione pncipum mouebat.
& tanqua n acceptis iutis ouocans monac
hos aiebat. Reges scti ad nos eplas miserit.
que hic xpianis admiratio adhibenda e.
licet eni diusa sit dignitas. attamen eade
nascendi moriendiq odtio e. sua ua sunt
uenationes omi pcolenda. illa toto animi
affectu retinenda. qd ds hominib lege
sepsert. qd pfiliu suu ppas eccias dnauit
eloqis. Que monachis e ratio cu eplis re
gu. Cur accipia iutas. qbus osueta nesciam
reddere salutationis obseqa. Igit rogat
abuniusis frib ut canos reges suis iutis
refrigaret. ne scil psilentiu ei exasparen
tur. ad susceptas eplas ouenientia resepsit.
laudauit pmum qd xpm colerent. dein
salutari psuasit ratione ne magna pu
taret regia potestate. ne psentis carnis
impio tumites. & se homines ee nesciret.
& iudicandas ax obliuiscent. ad postre
mu clemtie eca subiectos & iustitie cure
qq inopu admonuit. atq unu sempiternu
ee rege omium sclq. ibm xpm eplis tes
tat e. His iutis pncipes susceptis. uehem
tissime letabant. Sca qq apud cunctos
antonii flagrabat opinio. ita ut ei se
filios cupent nominari. Magna & eni
cu aduenientib affabilitas omium inse
studium ouerterat.

Postqua g gentiles ofuta reges ad
monita frs abeo s solatione releuati.
ad tiore monte. & ad rigore solitu
regiis e. ibiq sepe cu iteuntib deambu
lans ac residens. stupebat sic in daniele
sepiu e. & intiectis horariu spaciis. oseqn
ta respondebat. ut intelligeret aliqua
reuelationis iudisse secreta. Ha & in mon
te posit ea que in egypto longe gere
bant pudens. epo serapioni ibi ostituo
narrauit. lamtabilis seqr iusio. & omi
um lacmq fonte plangenda. Cu eni cu
frib eca se sedentib oparet intente fix
oclos incelu gemens atq suspirans. &
p aliquantum spaciu reuelationis in
cepte nimio dolore ptremuit. & stau
fixis genib ante di iuitu puoluto ora
uit. ut clemtia sua futurum auiret sce